

lider længe de frygteligste Smerter, der ender med Døden. Hun fortalte om de forskellige Afdelinger paa St. Lazare, én for Koner, der er bleven smittede; her findes ogsaa Børn, der har taget Sygdommen i Arv. Dette var intet nyt, nej, men hendes simple Ord ramte, hun talte med den Vægt, som de mange Aars Arbejde og Medfølelse gav; tilsidst gav hun et Par moderlige Raad, der blev hørt i Taushed. „Stol ikke paa, at der ingen Fare er, husk, ingen véd, om Sygdommen er hævet, Beskyttelsen beskytter ikke. Er De gift, saa hold Dem til Deres Hustru, er De det ikke, saa gift Dem. Gaa ikke ind i de Huse, her før blev talt om; naar der ikke er Søgning, gaar de fallit, det er den bedste Maade at lukke dem paa.“

Freden blev brudt, da Hr. Robin, misfornøjet med hele Diskussionen, sprang op paa Tribunen: Der var ikke en eneste, der havde defineret selve Sagen, det drejede sig om. Prostitution var: „Legemlig Omgang uden Kærlighed“. Derpaa fulgte hans store Tale om fri Kærlighed, som jeg hverken vil eller kan gengive. Livets Maal var Lykke, men den Lykke, han forespejlede os, var fuldstændig lovløs, ja værre end dyrisk; han glemte helt at mange højere, ja lavere Dyr leve i Monogami. Fra det Øjeblik af fik han ikke Lov at tale mere. Et kort bestemt „à la porte“, gentaget vedholdent og taktfast, afskar ham Ordet. Hr. Léger, en ganske ung Mand, fandt ogsaa, at man havde glemt det, der for ham var det vigtigste, den sjælelige Side af Sagen, den Kærlighed, der gør, at de unge, der søge hinanden, holde trofast sammen hele Livet, trods Sorg og Modgang. Familien burde slaa af paa sin Fordring til Luksus, de unge skulde have Lov til at gifte sig tidlig og selv vælge frit. Forældrenes Myndighed spiller for stor en Rolle i Frankrig; her sluttes alt for mange Fornuftgiftermaal (godt, godt, hør, hør!)

Mm. Bogelots Navn maa nævnes i Forbindelse med denne Sag; hun er Formand i en Forening, der har et Hjem for de faldne Kvinder, der kommer ud fra St. Lazare. De optages uden Hensyn til Alder og Nationalitet. Her skaffes de Arbejde og Pladser, og man letter dem Overgangen til et hæderligt Liv.

Resultatet af Forhandlingen blev, at man skulde søge at forøge Kvinders Adgang til at tjene sit Brød, at Forældre burde hjælpe dem til at naa dette Maal, og at Loven burde være ens for alle, hvis tvungent Lægetilsyn ikke blev afskaffet; man udtalte et Ønske om, at naar Lazare bliver revet ned, at der i dets Sted bygges forskellige mindre Fængsler for Kvinder. Naar en Mand bliver dømt, bliver han sendt til Mazas, la Rocquette eller Nanterre, og man véd omtrent, hvad han har gjort. Men alle Kvinder sendes til St. Lazare, selv om ogsaa de, der fængsles af Politiet eller som blot ere mistænkte, holdes fuldstændig borte fra de faldne